

Tình thơ Vũ Đình Khánh (Khánh Sinh Từ) tranh Vu Dinh Khanh

Tình thơ Vũ Đình Khánh
(Khánh Sinh Từ)

CẢM XÚC VÔ TÌNH Sớm mờ Sương phủ mộ hoang Ban mai Dệt sợi tơ vàng mong manh Lá khô Ai nữ vô tình Đặt tên Năm mộ một mình chơ vơ Gió thu Nhẹ nhàng đung đưa Gió hôn lá Nắng sớm vừa chợt lên Tâm lá vàng Rơi trên mộ Sương đêm lãnh Đọng lá khô Lá chao theo gió Sương đổ xuống mo Lạnh lòng người đã khuất Ngơ ngác Tâm lá khô Đông Bồi - Đắp Cầu - Bắc Ninh (mùa thu 1957) NHỮNG MẢNH ĐỜI Cho tôi ghép những mảnh đời Buồn vui đau khổ nụ cười thơ ngây Thơ ngây trong trăng hôn tôi Hồn in lẳng đọng trên môi nụ cười (1960 - 1965) CÔ ĐƠN Tôi đã sống trong những ngày im lặng Trong những giờ không thiếu vắng tiếng rung tim Tôi chỉ viết những dòng thơ chân thật Trong cô đơn đêm tối lặng (1960 - 1965) TÂM HỒN CHẾT Tâm hồn chết khi con tim còn đập vội vàng Sao tim cứ nghẹn ngào Tim ngừng đập Và tâm hồn chết Là khi ta Đang vươn tới những vì sao Ai đã sống Với phút giây tâm hồn chết Cô đơn - lạnh lẽo - không mộ Trong giờ chết toàn thân giá lạnh Nổi đau len lách mỗi dây cơ Ai đã sống Đâu mong tâm hồn chết Nợ đời Đau khổ kéo dài Cơ thể sống mà tâm hồn giá lạnh Nguyễn câu năng âm ban mai (1961 - 1965) THẢ HỒN THƠ Mỗi điều thuốc Một giây tắt thở Mỗi một bao Lại chết mây phần giờ Mỗi tút thuốc Lòng như se quặn lại Kéo ta dài sống với hồn thơ. (1964) SAY Rượu ngon Cạn chén đã say Trà ngon Cạn ấm chỉ ngây ngất buồn Ta chỉ tình Mỗi khi men rượu Thâm vào cơ Qua mạch máu trong người Và tan biến không còn ngưng đọng Những cơn cười điên dại bước chơ vơ Rượu ngon uống cạn chén Trà ngon uống một bồ Rượu tan hồn ta tỉnh Trà tàn hồn ta mơ 1965 ĐÊM SƠ TAN 1967 Tường phen mái lá tranh tre Giảng đường hào chẵn đi về có nhau Hắt hiu một ngọn đèn dầu Đường quê trắng tò đũa nhau lồi về Đưa em về bên xóm nhỏ Ôm em thầm thì thương em đó Đứng quên em đêm hè Gốc cây bên xóm nhỏ Lặng gục sát ngực anh Là nghĩa có ta trao nhau (Tặng T.M). CHIỀU THIẾU EM TÓC THỀ (Tặng M.N.) Mắt ai biên lặng chiều buồn Tóc ai buông thả bên sườn bờ vai Yêu ai Ai tặng riêng ai Một làn tóc phủ bờ vai chiều buồn Có một lần em tặng tôi mái tóc Đám mây riêng của một cuộc đời Mang hương sắc đậm nồng say đắm Làn da thớ thịt đôi môi em Nhớ em đứng, ngời nhớ yêu em Anh sợ cả thời gian bên em Nhớ bởi chiều mai xa vắng Xa em thiếu em đời hoang lạnh chứa chan Em yêu ơi nhận riêng em mái tóc Để bên anh là gần gũi suốt đời Vì vắng em có hương nồng mái tóc Mái tóc em thơm hương vị của làn môi Nhớ quá em đi lại xa rồi Chiều nay thiếu bóng dáng em tôi Bao giờ cho đến chiều hò hẹn Minh lại gần nhau sát kề môi (1972) CHIỀU VẮNG EM Mắt ai đẹp tựa biên chiều Tóc ai tha thướt dáng Kiều nhẹ bay Em ơi! Xa mới nửa ngày Mà nghe hoang lạnh ngất ngây điệu buồn (Tặng M.N 6 - 1972) TRỞ LẠI ĐỜI THƯƠNG Ta là ai là mình hay ta đó Màu đỏ hoang mê ta gặp lại chính mình Xác chết rồi inh hồn vẫn như mình Lơ lửng bay vào vũ trụ Quay lại vẫn thấy mình sao năm đó Lặng im bất động mắt nhắm nghiền Quay lại sờ còn tim vẫn lặng im Không thôn thức nghẹn ngào vô vọng Ta lại gặp rất nhiều trong ảo vọng Giật mình lay động mắt mở to Đâu đó vẫy quanh trăng lạnh những đàn cò Những giọt máu hồng mang dấu thập Và có cả những nụ cười Rạng ngời trong ánh mắt mơ màng Hãy cho ta trở ại cõi nguyên thể Thiên đường của những buổi chiều quá khứ Để hồn ta trở về nơi trú ngụ Để hồn ta lại lạc cõi thiên thai Đã chết rồi đâu cần có những ngày mai Và có cả rất nhiều điều chưa biết Khẽ thôn thức thì thầm như tiếng ai tha thiết Hãy trở về đi hoà nhập với linh hồn Sau cái chết lâm sàng ta trở lại đời thường (Bệnh viện sau con hôn mê) (2016) SAY 2 Em ơi! Tình mới là say Rượu say là để quên ngày khác đêm Khi say chân dẻo môi mềm Khi say hôn tình ngày đêm tỏ tường Tàn cơn rượu, cạn cô đơn Chợt ta nhận rõ thiệt hơn lẽ đời Khi say ta được rong chơi Trên miền cực lạc coi trời bằng vung Bước đi hồ hững hờ cùng Như đi giữa cõi hư không cuộc đời Hết say là tỉnh trời ơi Tình là say giữa cuộc đời đắng cay (2017) TẶNG ANH (Kính tặng bác Hoàng Mai Thanh) Thượng đên Độc Cước hạ hiện nhân Toạ thạch trầm tư hướng dương trần Xanh lá xanh cây xanh trời biếc Thanh tâm thanh tịnh tự thi nhân 7/2014 SÁT THI Có những lúc cái đầu điên dại Ta đốt em đưa về cõi vĩnh hằng Tường đã chết hoá hồn em vẫn sống Đêm về trong giấc mộng hư không Có những lúc ta tưởng em đã chết Đêm hiện về từ đáy cõi vi vô Em chợt đến chợt đi sao vội thế Ta